

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Voluminibus Comprehensus

Tractatus de Beatitudine, de Actibus humanis, eorumque Moralitate, de
Virtutibus ac Donis, de Vitiis ac Peccatis, & de Legibus, nec-non
Dissertationem Theologicam de Probabilitate

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

Index Tomi Tertii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78232)

INDEX TOMI TERTII.

S ecunda pars Clypei Theologiae Thomisticae, pag. 1.	
<i>Tract. I.</i> De ultimo fine hominis, eiusque beatitudine, 3	
<i>Disp.</i> De ultimo fine hominis, <i>ibid.</i>	
<i>Art. I.</i> Vtrum homini conveniat agere propter finem? <i>ibid.</i>	
<i>Art. II.</i> Vtrum omnes actiones humanae sint effectus finis, seu propter finem? 4	
§. I. Praemittenda ad resolutionem quaestionis, <i>ibid.</i>	
§. II. Corollaria praecedentis doctrinae, 5	
§. III. Resolvitur difficultas, 6	
§. IV. Praecipuae objectiones solvuntur, 8	
<i>Art. III.</i> An bruta operentur propter finem, movendo se in illum? 10	
§. I. Praemittitur quod fere apud omnes est certum, & referuntur sententiae, <i>ibid.</i>	
§. II. Conclusio negativa statuitur, <i>ibid.</i>	
§. III. Solvitur obiectio in contrarium, 11	
<i>Art. IV.</i> Vtrum Deus agat propter finem? 13	
§. I. Quibusdam praemissis, status difficultatis proponitur, <i>ibid.</i>	
§. II. Quatuor sequentibus conclusionibus difficultas proposita resolvitur, 14	
<i>Art. V.</i> Vtrum finis intermedius verè & proprie habeat rationem finis? 16	
§. I. Conclusio affirmativa statuitur, <i>ibid.</i>	
§. II. Solvuntur objectiones, 17	
<i>Art. VI.</i> Vtrum idem homo pro eodem tempore possit habere duos vel plures fines ultimos totales & adaequatos? 18	
§. I. Praenotanda, <i>ibid.</i>	
§. II. Statuitur prima conclusio, 19	
§. III. Statuitur secunda conclusio, 20	
§. IV. Praecipuae objectiones solvuntur, <i>ibid.</i>	
§. V. Aliud argumentum dissolvitur, 22	
<i>Art. VII.</i> Vtrum quaecumque vult homo, velit propter ultimum finem? <i>ibid.</i>	
§. II. Resolvitur difficultas proposita, 23	
§. III. Solvuntur objectiones, 25	
<i>Disp. II.</i> De beatitudine obiectiva hominis, 27	
<i>Art. I.</i> In quo consistat beatitudo obiectiva hominis? <i>ibid.</i>	
§. I. Beatitudo non consistit in bonis fortunae, 28	
§. II. Beatitudo in bonis corporis consistere nequit, 29	
§. III. Beatitudo in bonis animae sita non est, 30	
§. IV. In nullo bono creato, vera hominis beatitudo consistere potest, <i>ibid.</i>	
§. V. Solvuntur objectiones, 31	
<i>Art. II.</i> An Deus ut unus sit sufficiens ad nos beatificandum, ita quod, si per impossibile lateret ut trinus, perfecta hominis beatitudo subsisteret? 32	
§. I. Conclusio negativa statuitur, 33	
§. II. Solvuntur objectiones, 34	
<i>Disp. III.</i> De essentia beatitudinis formalis, 37	
<i>Art. I.</i> Vtrum beatitudo formalis sit aliqua operatio creata, & à Beato elicita? <i>ibid.</i>	
§. I. Rejicitur prima sententia, <i>ibid.</i>	
§. II. Solvuntur objectiones, 38	
§. III. Secundus dicendi modus refellitur, 39	
§. IV. Solvuntur argumenta in contrarium, 40	
§. V. Tertia sententia impugnatur, <i>ibid.</i>	
§. VI. Respondetur argumentis adversae sententiae, <i>ibid.</i>	
§. VII. Nominalium error proscribitur, 41	
§. VIII. Nominalium argumenta solvuntur, 42	
<i>Art. II.</i> Vtrum beatitudo essentialiter	

INDEX DISPUTATIONVM

constat in operatione intellectus, vel voluntatis, aut utriusque	45	<i>Art. II. Quatuor dotes corporis gloriosi explicantur,</i>	<i>ibid.</i>
§. I. Quibusdam præmissis, referuntur sententia,	<i>ibid.</i>	§. I. Prima dos corporis gloriosi,	77
§. II. Primus dicendi modus refellitur,	46	§. II. Secunda dos corporis gloriosi,	<i>ibid.</i>
§. III. Præcipuæ objectiones solvuntur,	47	§. III. Tertia dos corporis gloriosi,	78
§. IV. Opinio Scoti rejicitur,	49	§. IV. Quarta dos corporis gloriosi,	79
§. V. Sententia D. Thomæ stabilitur,	52	<i>Art. III. De aureolis Beatorum,</i>	80
<i>Digressio brevis</i> , ubi ostenditur omnia hominis desideria per Dei visionem perfectè satiari,	53	<i>Art. IV. De fructibus Beatorum, & quomodo ab Aureolis distinguantur?</i>	82
<i>Art. III. Convelluntur fundamenta adversæ sententiæ,</i>	56	§. I. Prima difficultas resolvitur,	<i>ibid.</i>
§. I. Præcipuum Scoti argumentum diluitur,	<i>ibid.</i>	§. II. Alia difficultas expeditur,	<i>ibid.</i>
§. II. Alia argumenta solvuntur,	59	§. III. Tertia difficultas elucidatur,	83
<i>Disp. IV. De proprietatibus formalis beatitudinis,</i>	60	<i>Disp. VI. De adeptione Beatitudinis,</i>	<i>ibid.</i>
<i>Art. I. An beati necessariò diligant Deum quantum ad exercitium,</i>	<i>ibid.</i>	<i>Art. I. Vtrum animæ Iustorum à corporibus separata, & plenè purgata, statim consequantur beatitudinem?</i>	84
§. I. Quibusdam præmissis, conclusio affirmativa statuitur,	<i>ibid.</i>	§. I. Conclusio affirmativa statuitur,	<i>ibid.</i>
§. II. Solvuntur objectiones,	61	§. II. Solvuntur objectiones,	85
<i>Art. II. A qua virtute procedat gaudium seu delectatio, quâ Beati de Deo clarè viso, ut bono sibi proprio delectantur?</i>	62	<i>Art. II. Vtrum beatitudo semel adeptæ possit amitti?</i>	86
§. I. Vera sententia statuitur,	<i>ibid.</i>	§. I. Conclusio affirmativa statuitur,	<i>ibid.</i>
§. II. Solvuntur objectiones,	63	§. II. Solvuntur objectiones,	88
<i>Art. III. Quodnam sit objectum proximum & immediatum delectationis seu fruitionis beatificæ?</i>	64	<i>Tract. II. De actibus humanis,</i>	90
§. I. Quibusdam præmissis, status difficultatis proponitur,	<i>ibid.</i>	<i>Disp. I. De voluntario & involuntario,</i>	<i>ibid.</i>
§. II. Duplici conclusione difficultas resolvitur,	65	<i>Art. I. Quid & quotuplex sit voluntarium, & an non solum in hominibus, sed etiam in brutis reperitur?</i>	<i>ibid.</i>
§. III. Solvuntur objectiones,	66	<i>Art. II. An ratio voluntarii perfectius reperitur in actibus liberis, quam in necessariis,</i>	91
<i>Art. IV. Vtrum Beati sint impeccabiles ab intrinsecò?</i>	67	§. I. Vera sententia statuitur,	<i>ibid.</i>
§. I. Conclusio affirmativa statuitur,	<i>ibid.</i>	§. II. Solvuntur objectiones,	92
§. II. Corollarium notatu dignum,	69	<i>Art. III. Vtrum ut omisso, & effectus ex illa securus, sint voluntaria, requiratur debitum, seu obligatio ponendi actum qui omittitur,</i>	93
<i>Art. V. Vtrum de potentia Dei absoluta possit cum visione, aut amore beatifico, peccatum actuale, vel saltem habituale componi?</i>	<i>ibid.</i>	§. I. Præmittenda ad resolutionem questionis,	<i>ibid.</i>
§. I. Prima difficultas resolvitur,	70	§. II. Conclusio affirmativa statuitur,	94
§. II. Alia difficultas expeditur,	<i>ibid.</i>	§. III. Solvuntur objectiones,	96
§. III. Solvuntur objectiones,	71	<i>Art. IV. An violentia seu coactio possit à Deo inferri voluntariè?</i>	97
<i>Disp. V. De dotibus & aureolis Beatorum,</i>	73	§. I. Quid sit violentum, breviter explicatur,	98
<i>Art. I. Quot, & quæ ponendæ sint dotes in anima beata, & an illæ sint habitus vel operationes?</i>	74	§. II. Prima difficultas resolvitur,	99
§. I. Præmittitur quod apud omnes est certum,	<i>ibid.</i>	§. III. Secunda difficultas expeditur,	100
§. II. Vtraque difficultas, duplici conclusione resolvitur,	<i>ibid.</i>	§. IV. Tertia difficultas elucidatur,	101
§. III. Corollarium notatu dignum,	76	§. V. Corollarium notatu dignum,	<i>ibid.</i>
§. IV. Solvuntur objectiones,	<i>ibid.</i>	<i>Art. V. An & quomodo ex metu facta, sint mixta ex voluntario & involuntario?</i>	103
		§. I. Prima pars quæ sit resolvitur,	<i>ibid.</i>
		§. II. Alia difficultas expeditur,	105
		§. III. Corollarium ex dictis,	106
		<i>Art. IV. Vtrum concupiscentia augeat voluntarium, & causet involuntarium secundum quid?</i>	107
		<i>Art. VII. Vtrum ignorantia causet in-</i>	108

ET ARTICULORVM.

voluntarium secundum quid?	107	humanorum actuum?	<i>ibid.</i>
Art. VII. Vtrum ignorantia causet involuntarium?	108	Disp. IV. De simplici volitione,	136
§. I. Resolvitur difficultas, quoad ignorantiam,	109	Art. I. An objectum voluntatis, aut simplicis volitionis, sit solum bonum, vel indifferens ad bonum & malum?	<i>ibid.</i>
§. III. Alia difficultas, quæ est de ignorantia consequenti, expeditur,	<i>ibid.</i>	§. I. Conclusio negativa statuitur,	<i>ibid.</i>
§. IV. Solvuntur objectiones,	<i>ibid.</i>	§. II. Solvuntur objectiones,	137
§. V. Tertia difficultas, quæ est de ignorantia concomitanti, elucidatur,	110	Art. II. An bonitas finis sit non solum objectum primum & principale voluntatis, sed etiam totale & adæquatum?	138
§. IV. Solvuntur argumenta in contrarium,	111	§. I. Sententia negans, ut probabilior eligitur,	<i>ibid.</i>
Disp. II. De voluntario libero,	<i>ibid.</i>	§. II. Solvuntur objectiones,	139
Art. I. An in statu innocentie, & nature lapsæ, libertas indifferentie in homine reperitur?	112	§. III. Corollaria ex dictis,	<i>ibid.</i>
§. I. Plures libertatis acceptiones, seu divisiones, variorum Hæreticorum errores referuntur,	<i>ibid.</i>	Disp. V. De motivo voluntatis,	141
§. II. Prima pars quæstionis resolvitur, & ostenditur hominem in statu innocentie habuisse libertatem indifferentie,	<i>ibid.</i>	Art. I. An voluntas moveatur ab intellectu & appetitu quoad specificationem, & seipsam, ac cæteras potentias, quoad exercitium moveat?	<i>ibid.</i>
§. III. Error Lutheranorum & Calvinistarum refellitur, & hominem in statu nature lapsæ gaudere libertate indifferentie, multipliciter ostenditur,	113	§. I. Prima difficultas resolvitur,	142
§. IV. Solvuntur objectiones,	114	§. II. Alia difficultas expeditur,	<i>ibid.</i>
Art. II. An & quæ libertas ad humanorum actuum moralitatem, seu ad meritum & demeritum requiratur?	116	Art. II. An in prima volitione finis voluntas seipsam moveat?	143
§. I. Duplici conclusione difficultas resolvitur?	<i>ibid.</i>	§. I. Quibusdam præmissis, difficultas proponitur,	<i>ibid.</i>
§. II. Solvuntur objectiones,	117	§. II. Difficultas proposita resolvitur,	144
Art. III. An & quæ indifferentia ad rationem formalem & quidditativam libertatis pertineat?	119	§. III. Solvuntur objectiones,	145
§. I. Statuitur prima conclusio, & auctoritate D. Thomæ fulcitur,	<i>ibid.</i>	Disp. VI. De modo quo voluntas moveatur,	146
§. II. Summorum Pontificum definitionibus eadem veritas firmatur,	120	Art. I. Vtrum intellectus per propositionem objecti moveat voluntatem in genere causæ efficientis?	<i>ibid.</i>
§. III. Conclusio variis rationibus demonstratur,	<i>ibid.</i>	§. I. Duplici conclusione difficultas resolvitur,	<i>ibid.</i>
§. IV. Corollaria ex dictis,	122	§. II. Solvuntur objectiones,	148
§. V. Alia difficultas resolvitur,	123	Art. II. An voluntas non solum moraliter, sed etiam physice moveatur à Deo?	150
§. VI. Præcipuum Jansenii fundamentum convellitur,	125	§. I. Mens D. Thomæ aperitur?	<i>ibid.</i>
§. VII. Aliud Jansenii fundamentum destruitur,	126	§. II. Celebre ejusdem Doctoris Angelici testimonium adducitur,	152
§. VIII. Testimonia D. Thomæ ab Adversariis objecta exponuntur,	128	§. III. Aliis testimoniis ejusdem S. Doctoris mens amplius declaratur,	<i>ibid.</i>
§. IX. Solvuntur fundamenta Jansenii ex ratione petita,	130	§. IV. Juxta D. Thomam Deus non solum præmoveret, sed etiam prædeterminat causas secundas,	154
§. X. Responsio ad objectiones Vincentianas,	133	§. V. Prædeterminationem physicam, esse de mente D. Thomæ, plures ex Patribus societatis fatentur?	155
Disp. III. De circumstantiis humanorum actuum,	135	§. VI. Testimonia scripturæ, & SS. Patrum,	157
Art. I. Quid, & quot sint circumstantiæ		§. VII. Ratio generalis desumpta ex subordinatione & dependentia causæ secundæ à prima,	158
Tom. III.		§. VIII. Ratio specialis pro causis liberis, sumpta ex indifferentia voluntatis,	161
		§. IX. Alia ratio desumpta ex dominio Dei in nostras voluntates,	163
			§. X.

INDEX DISPUTATIONVM

- §. X. Rationes Theologicae ex sufficientia & efficacia gratiae desumptae, 164
- §. XI. Alia ratio Theologica ex efficacia seu efficientia gratiae desumpta 166
- §. XII. Corollaria notatu digna, 167
- §. XIII. Exponuntur testimonia D. Thomae, quae Petrus à S. Joseph nobis objicit in opusculo quod D. Thomae defensionem appellat, 168
- §. XIV. Alia D. Thomae testimonia exponuntur, 171
- §. XV. Alia argumenta solvuntur, *ibid.*
- §. XVI. Ostenditur antiquiores Thomistas docuisse praedeterminationem physicam, 177
- Disp. VII. De Fruitione, 179*
- Art. I. Quid sit Fructio? ibid.*
- §. I. Quibusdam praemissis, referuntur sententiae, & vera eligitur, *ibid.*
- §. II. Corollaria ex dictis, 180
- Disp. VIII. De intentione, 181*
- Art. I. Cujus potentiae actus sit intentio, & quodnam illius objectum? ibid.*
- Disp. IX. De Electione, 182*
- Art. I. Vtrum electio sit actus voluntatis, vel intellectus? ibid.*
- §. I. Difficultas resolvitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 184
- Art. II. De quibus sit electio? ibid.*
- Art. III. Vtrum ex duobus bonis possit voluntas eligere minus, vel saltem aequale? 185*
- §. I. Praemittuntur quae apud omnes sunt certa, *ibid.*
- §. II. Sententia negativa praefertur, 186
- §. III. Solvuntur objectiones, 187
- Art. IV. An supposita efficaci & absoluta intentione finis, si nondum tantum occurrat medium ad illum obtinendum, voluntas ad eius electionem necessitate? 189*
- Disp. V. De Consilio & Consensu, 190*
- Art. I. Vtrum Consilium formaliter sit sola inquisitionis rationis, vel etiam iudicium seu sententiam intellectus inducat? ibid.*
- §. I. Quibusdam praemissis difficultas proponitur & resolvitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 191
- §. III. Corollarium praecedentis doctrinae, 192
- Art. II. An Consensus sit actus realiter ab electione distinctus? ibid.*
- Disp. XI. De usu & imperio, 193*
- Art. I. An in nostra voluntate reperitur usus post electionem, qui sit actus distinctus ab illa? ibid.*
- §. I. Conclusio affirmativa statuitur, & duplici ratione suadet, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 194
- Art. I. Vtrum detur imperium in homine respectu suarum operationum? 196*
- §. I. Praemittitur quod apud omnes est certum, & conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 198
- Art. III. Vtrum imperium sit actus rationis, & quis? 199*
- §. I. Prima difficultas resolvitur, *ibid.*
- §. II. Alia difficultas expeditur, 200
- §. Solvuntur objectiones, 201
- Art. IV. An ad omnes actus liberos voluntatis supponatur rationis imperium? 202*
- §. I. Duplici conclusione difficultas resolvitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 204
- Art. V. Vtrum omnes actus & motus qui sunt in homine, possint subdi imperio rationis? ibid.*
- §. I. Praemittuntur quae apud omnes sunt certa, *ibid.*
- §. II. Quatuor conclusionibus difficultas resolvitur, *ibid.*
- §. III. Corollarium praecedentis doctrinae, 206
- Tract. I II. De moralitate actuum humanorum, 207*
- Disp. I. De moralitate in communi, 209*
- Art. I. Quid sit moralitas actuum humanorum, quidve addat supra libertatem? ibid.*
- §. I. Referuntur sententiae, & vera eligitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 210
- §. III. Corollaria ex dictis, 211
- Art. II. Quae sint regulae moralitatis? 213*
- §. I. Duae regulae moralitatis explicantur, *ibid.*
- §. II. solvitur obiectio Scoti, 214
- Disp. II. De speciebus moralitatis, ibid.*
- Art. I. In quo consistat bonitas moralis actuum humanorum? ibid.*
- §. I. Referuntur sententiae, & vera eligitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 216
- §. III. Corollarium praecedentis doctrinae, 217
- Art. II. Vtrum indifferentia sit aliqua species moralitatis, media inter bonitatem & malitiam? ibid.*
- §. I. Solvuntur objectiones, 218
- Disp. III. De principis moralitatis, 220*
- Art. I. An prima & specifica moralitas in actibus humanis ex objecto desumatur? ibid.*
- §. I. Conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
- §. II. Praecipuae objectiones solvuntur, *ibid.*
- Art. II. Vtrum omnis actus humanus, tam internus, quam externus, aliquam*

ET ARTICVLORVM.

quam bonitatem, aut malitiam moralem delumat à circumstantiis? 223	<i>Diff. VII. De moralitate actus exterioris,</i> 256
§. I. Conclusio affirmativa statuitur, <i>ibid.</i>	<i>Art. I. An actus exterior aliquid bonitatis vel malitiæ addat ad voluntatem efficacem ejusdem exterioris actus?</i> <i>ibid.</i>
§. II. Solvuntur objectiones, 224	§. I. Conclusio negativa statuitur, <i>ibid.</i>
<i>Art. III. An actus humani desumant à fine operantis aliquam bonitatem vel malitiam, specie diversam ab ea quam habent ex objecto?</i> 227	§. II. Præcipuæ objectiones solvuntur, 258
<i>Diff. IV. De Concurſu multiplicis moralitatis in eodem actu,</i> 228	<i>Dissertatio Theologica de conscientia Probabili, seu de Opinionum Probabilitate, & delectu,</i> 260
<i>Art. I. Vtrum idem numero actus possit simul habere duas species moralitatis, puta bonitatem ex subiecto, & malitiam ex fines operantis, vel è contra?</i> 214	<i>Art. I. Quid & quotuplex sit conscientia?</i> 262
§. I. Quibusdam præmissis, difficultas resolvitur, <i>ibid.</i>	<i>Art. II. An licitum sit sequi opinionem minus probabilem, faventem libertati, in concursu probabilioris, quæ favet præcepto?</i> 263
§. II. Solvuntur objectiones, 231	§. I. Præmittenda ad resolutionem questionis, <i>ibid.</i>
<i>Art. II. An possit idem actus moralis habere duplicem speciem, quæ simul sit bona, vel simul mala?</i> 233	§. II. Conclusio negativa statuitur, & ex Scriptura ac SS. Patribus suadetur, 265
<i>Art. III. A quo actus, ad finem extrinsecum ordinatus, habeat speciem essentialem bonitatis aut malitiæ, an ab objecto, vel à fine?</i> 236	§. III. Ratio fundamentalis nostræ conclusionis exponitur, 267
§. I. Quibusdam præmissis, referuntur sententiæ, & vera eligitur, <i>ibid.</i>	§. IV. Aliæ rationes expendantur, 269
§. II. Solvuntur objectiones, 239	§. V. Eadem veritas ratione moralis suadet, 271
<i>Diff. V. De indifferentia ad bonitatem & malitiam,</i> 240	§. VI. Aliud argumentum morale, 272
<i>Art. I. Vtrum detur aliquis actus humanus, qui non solum ex sua specie, sed etiam in individuo, seu quoad exercitium, sit indifferens?</i> <i>ibid.</i>	§. VII. Absurdus & inconvenientibus adversa sententiæ exploditur, 273
§. I. Quibusdam præmissis referuntur sententiæ, <i>ibid.</i>	<i>Art. III. Probabilitatum monstra, seu novorum Casuistarum excessus referuntur, & refelluntur,</i> 274
§. II. Prima sententiæ rejicitur, <i>ibid.</i>	§. I. Assertiones Caramuelis referuntur, ac refelluntur, <i>ibid.</i>
§. III. Alia difficultas resolvitur, 241	§. II. Tamburini laxitates reprobantur, 280
§. IV. Alia ratio D. Thomæ exponitur, 243	§. III. Alia probabilitatum monstra confutantur, 284
§. V. Præcipuæ objectiones solvuntur, 245	§. VI. Corollarium notatu dignum, 293
<i>Diff. VI. De moralitate actus interioris,</i> 248	§. V. Casuistarum apologia, à Sorbona, & Galliæ Episcopis, & tandem à Summo Pontifice reprobatur, 294
<i>Art. I. An bona intentio ex prava electione virietur, & electio prava ex bona intentione rectificetur, vel saltem bonitas intentionis, diminuat malitiam electionis?</i> <i>ibid.</i>	<i>Art. V. Præcipua adversariorum argumenta solvuntur,</i> 296
§. I. Prima difficultas resolvitur, 248	<i>Art. VI. An in concursu duarum opinionum æquè probabilium, tutior semper sit eligenda?</i> 301
§. II. Secunda difficultas enodatur, 249	<i>Art. IV. Vtrum authoritas unius tantum Doctoris sufficiat ad reddendam opinionem in materia morali probabilem, & in praxi tutam?</i> 303
§. III. Solvuntur objectiones, 250	§. I. Conclusio negativa statuitur, <i>ibid.</i>
§. IV. Tertia difficultas expeditur, 251	§. II. Solvuntur objectiones, 304
§. V. Solvuntur objectiones, <i>ibid.</i>	<i>Art. VIII. An probabile falsum, quod invincibiliter creditur esse verum, à peccato excuset?</i> 306
<i>Art. II. Vtrum voluntas humana, ut recta sit, debeat conformari divinæ non solum in volito formali, sed etiam in volito materiali?</i> 252	§. I. Refertur ac refellitur singularis cuiusdam Recentioris sententiæ, <i>ibid.</i>
§. I. Quibusdam præmissis difficultas resolvitur, <i>ibid.</i>	§. II. Arcana Jansenianæ doctrinæ radix
§. II. Solvuntur objectiones, 254	

INDEX DISPUTATIONVM

dix detegitur, & extirpatur,	308	dio?	
§. III. Convelluntur præcipua fundamenta Janfenii,	310	Art. II. An virtutes morales in esse perfecto, habeant necessariam connexionem inter se?	341
§. IV. Diluantur præcipua argumenta Vendrochii,	313	§. I. Conclusio affirmativa statuitur, & SS. Patrum testimoniis illustratur, <i>ibid.</i>	343
§. V. Alia Vendrochii argumenta solvuntur,	315	§. II. Eadem veritas duplici ratione fundetur,	344
Tract. IV. De virtutibus & donis,	317	§. III. Solvuntur objectiones,	347
Disp. I. De natura virtutis,	319	Art. III. Vtrum virtutes morales acquisite sint necessario connexæ cum claritate?	346
Art. I. Quodnam sit genus remotum, & proximum virtutis?	<i>ibid.</i>	§. I. Referuntur sententiæ, & vereligitur,	347
§. I. Difficultas proposita duplici conclusione resolvitur?	<i>ibid.</i>	§. II. Solvuntur objectiones,	<i>ibid.</i>
§. II. Solvuntur objectiones,	320	Art. IV. Quæ docet D. Thomas de æqualitate & duratione virtutum, breviter expenduntur?	348
Art. II. An virtus humana sit habitus operativus, & quæ sit ratio ex parte actûs, ad quam per se concurrat?	321	Disp. VI. De donis Spiritus Sancti,	350
§. I. Duplici conclusione utraque difficultas resolvitur,	<i>ibid.</i>	Art. I. Vtrum dona Spiritus Sancti sint habitus, à virtutibus etiam in fuis distincti?	<i>ibid.</i>
§. II. solvuntur objectiones,	323	§. I. Duplici conclusione utraque difficultas resolvitur,	<i>ibid.</i>
Art. III. Quomodo virtus sit definitiva?	324	§. II. Solvuntur objectiones contra primam conclusionem,	351
Disp. II. De subjecto virtutum,	326	§. III. Diluuntur alix objectiones contra secundam conclusionem fieri solita,	352
Art. I. Vtrum intellectus & sensus interni possint esse subjectum virtutum?	<i>ibid.</i>	§. IV. Corollaria notatu digna, <i>ibid.</i>	
Art. II. Vtrum in appetitu sensitivo sint virtutes propriè dictæ?	327	Art. II. De donis Spiritus Sancti in particulari,	353
§. I. sententia D. Thomæ suadet, <i>ibid.</i>		Tract. V. De vitiis & peccatis,	357
§. II. Solvuntur objectiones,	329	Disp. I. De natura vitii & peccati,	358
Art. III. Vtrum in voluntate ponenda sit virtus non solum in ordine ad bonum supernaturale, & bonum naturale alienum, sed etiam in ordine ad bonum connaturale proprii suppositi?	330	Art. I. Vtrum vitium propriè & directè contrarietur virtuti?	<i>ibid.</i>
§. I. Triplici conclusione difficultas resolvitur,	<i>ibid.</i>	§. I. Quibusdam præmissis difficultas resolvitur,	<i>ibid.</i>
§. II. Solvuntur objectiones,	331	§. II. Solvuntur objectiones,	359
Disp. III. De distinctione virtutum,	333	Art. II. Vtrum omnia vitia, tam ea quæ virtutibus acquisitis, quam quæ in fuis opponuntur, sint contra naturam hominis?	361
Art. I. De virtutibus intellectualibus,	<i>ibid.</i>	§. II. Duplici conclusione difficultas resolvitur,	<i>ibid.</i>
Art. II. De virtutibus moralibus,	334	§. III. Solvuntur objectiones,	362
Disp. IV. De virtutibus moralibus in fuis,	337	Art. III. Vtrum peccatum in ratione malitiæ moralis, excedat simpliciter habitum vitiosum?	364
Art. I. An dentur in nobis virtutes morales per se in fuis?	<i>ibid.</i>	Art. IV. Vtrum sit de essentia cuiuslibet peccati esse contra legem æternam?	365
§. I. Conclusio affirmativa statuitur, & autoritate scripturæ, SS. Patrum, & Concilii Viennensis firmatur,	336	§. I. Quibusdam præmissis, conclusio affirmativa statuitur,	<i>ibid.</i>
§. II. Rationibus Theologicis eadem veritas suadet,	<i>ibid.</i>	§. II. Præcipua objectio solvitur,	366
§. III. Solvuntur objectiones,	338	Art. V. Vtrum sit essenziale peccato quoddam sit injuria seu offensa Dei?	367
§. IV. Corollaria præcedentis doctrinæ,	339	Disp. II. De distinctione peccatorum,	368
Art. II. An virtutes Morales in fuis, quæ sunt circa passiones, in appetitu sensitivo subjectentur?	<i>ibid.</i>	Art. I. Quæ sint præcipuæ species, seu divisiones peccati?	<i>ibid.</i>
Disp. V. De prophetatibus virtutum,	340	Art. II. Vtrum distinctio specificæ peccati?	
Art. I. Vtrum virtutes constant in me-			

ET ARTICVLORVM.

causarum ex objectis quæ respiciunt, vel ex præceptis quibus opponuntur, attendi debeat?	369	peccatum?	<i>ibid.</i>
<i>Disp. III. De peccato commissionis & omissionis,</i>	372	§. I. Præmittitur quod apud omnes est certum, & difficultas resolvitur,	<i>ibid.</i>
<i>Art. I. Per quid peccatum commissionis constituatur formaliter in ratione ma- limalis?</i>	<i>ibid.</i>	§. II. Solvuntur objectiones,	404
§. I. Præmittuntur quæ ferè apud om- nes sunt certa,	<i>ibid.</i>	<i>Art. II. Vtrum peccatum veniale possit esse in solo appetitu sensitivo, seclusa omni motione voluntatis?</i>	406
§. II. Resolutio difficultatis propositæ,	374.	§. I. Sententia affirmativa ut probabilior eligitur,	<i>ibid.</i>
§. III. Exponuntur testimonia D. Tho- mæ, quæ videntur adversari nostræ sententiæ,	377	§. II. Solvuntur objectiones,	409
§. IV. Præcipuum Adversariorum fun- damentum convellitur,	380	<i>Art. III. Vtrum omnes motus sensuali- tatis circa objecta illicita, sint pecca- ta mortalia, vel saltem venialia?</i>	410
§. V. Alia argumenta solvuntur,	381	§. I. Præmittitur quod apud omnes est certum, & difficultas resolvitur,	<i>ibid.</i>
<i>Art. II. An possit dari omissio culpabilis in individuo, absque omni actu phy- sico voluntatis, qui sit causa vel occa- sio illius?</i>	383	§. I. I. Solvuntur objectiones,	411
§. I. Quibusdam præmissis conclusio ne- gativa statuitur, & autoritate D. Thomæ fulcitur,	<i>ibid.</i>	<i>Disp. VI. De causis peccatorum,</i>	412
§. II. Eadem veritas ratione suadetur,	385.	<i>Art. I. An, & quæ ignorantia sit causa peccati?</i>	<i>ibid.</i>
§. III. Præcipuæ objectiones solvun- tur,	385	§. I. Multiplex ignorantia divisio,	<i>ibid.</i>
<i>Art. III. An omnis actus conjunctus cum omissione, & cum observantia præcepti affirmativi incompossibilis, sit in se malus, & habeat aliam mali- tiam à malitia omissionis?</i>	388	§. II. Resolutio difficultatis propositæ,	413.
§. I. Statuitur prima conclusio,	<i>ibid.</i>	<i>Art. II. Vtrum quoties voluntas peccat, præcedat aliquis error practicus, vel saltem aliqua inconsideratio in intel- lectu?</i>	415
§. II. Secunda conclusio stabilitur,	389	§. I. Conclusio affirmativa statuitur,	<i>ibid.</i>
§. III. Solvuntur objectiones,	390	§. II. Solvuntur objectiones,	416
§. IV. Corollaria notatù digna,	391	<i>Art. III. Vtrum Deus directè vel sal- tem indirectè possit dici causa pecca- ti?</i>	417
<i>Art. IV. An omittens ex causa volunta- ria, peccet non solum quando ap- ponit causam, sed etiam quando de facto omittit?</i>	<i>ibid.</i>	§. I. Duplici conclusione difficultas re- solvitur,	<i>ibid.</i>
§. I. Præmittitur quod apud omnes est certum, & difficultas resolvitur,	<i>ibid.</i>	§. II. Solvuntur objectiones,	420
§. II. Solvuntur objectiones,	393	<i>Disp. VII. De peccato originali,</i>	421
<i>Art. IV. Vtrum peccata commissionis & omissionis, ex eodem motivo proce- dentia, sint ejusdem speciei in esse moris?</i>	395	<i>Art. I. An sit peccatum originale?</i>	<i>ibid.</i>
<i>Disp. IV. De comparatione peccato- rum ad invicem,</i>	397	§. II. Præcipua Pelagianorum argumen- ta solvuntur,	423
<i>Art. V. Vtrum omnia peccata sint conne- xa?</i>	<i>ibid.</i>	<i>Art. II. An & quomodo peccatum ori- ginale voluntarium sit?</i>	425
<i>Art. II. Vtrum omnia peccata sint pa- ria?</i>	398	§. I. Quibusdam præmissis, difficultas resolvitur,	<i>ibid.</i>
<i>Art. III. Unde in peccatis petatur in- equalitas in gravitate & malitia?</i>	400	§. II. Solvuntur argumenta initio pro- posita,	426
<i>Disp. V. De subiecto peccatorum,</i>	403	<i>Art. III. Quomodo peccatum originale per generationem in posteros Adæ traducatur?</i>	428
<i>Art. I. Vtrum non solum in voluntate, sed etiam in aliis potentiis à volunta- te motis, sit formaliter & intrinsecè</i>		<i>Art. IV. An Adamus per quodcumque peccatum, dummodo esset primum, traduxisset in posteros culpam origi- nalem?</i>	430
		§. I. Sententia affirmans ut probabilior eligitur,	<i>ibid.</i>
		§. II. Solvuntur objectiones,	<i>ibid.</i>
		§. III. Corollaria præcedentis doctri- næ,	431
		<i>Art. V. In quo essentia peccati origina- lis consistat?</i>	433
		§. I. Hæreticorum errores referuntur ac refelluntur,	<i>ibid.</i>
		§. II. Absurdæ vel improbabilis quo- rumdam	

INDEX DISPUTATIONVM

- rumdam Catholicorum sententiæ excluduntur, 435
- §. III. Quorundam recentiorum Thomistarum sententia confutatur, 436
- §. IV. Vera sententia explicatur, & auctoritate D. Thomæ fulcitur, 437
- §. V. Rationes Theologicæ exponuntur, 438
- §. VI. Præcipuæ objectiones solvuntur, 440.
- §. VII. Solvitur difficile argumentum, 442.
- Art. VI. In quo subiectetur originale peccatum?* 443
- §. I. Quibusdam præmissis, difficultas resolvitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 444
- Art. VII. An pueri cum solo originali decedentes subeant pœnam gehennæ & combustionis æternæ, vel saltem aliquam ex pœna damni tristitiam patiantur?* 445
- §. I. Præmittitur quod apud omnes est certum, & referuntur sententiæ, *ibid.*
- §. II. Prima sententia rejicitur testimoniis scripturæ & sanctorum Patrum, 446.
- §. III. Rationes Theologicæ expenduntur, 447
- §. IV. Præcipuæ objectiones solvuntur, *ibid.*
- §. IV. Refellitur opinio Bellarmini, 449
- §. V. sententia Catharini confutatur, 450
- §. VI. Solvuntur objectiones, 451
- §. VII. Corollaria nosatu digna, 452
- Disp. VIII. De effectibus peccati, ibid*
- Art. I. An inclinatio naturalis ad bonum minuatur, vel totaliter corrumpatur per peccatum?* *ibid.*
- Art. II. Vtrum mors, morbi, & ceteræ aliæ miseriæ corporales, sint effectus peccati originalis?* 454
- Art. III. Quid sit macula peccati, seu peccatum habituale personale?* 455
- §. I. Præmittuntur quæ apud omnes sunt certa, & referuntur sententiæ, *ibid.*
- §. II. Confutantur tres primæ sententiæ, & quarta statuitur, 456
- §. III. Præcipuæ objectiones solvuntur, 458
- Art. IV. Vtrum peccatum non solum maculam, sed etiam reatum pœnæ inducat, & in quo ille consistat?* 460
- Art. V. An peccatum secundum se, seu secundum malitiam & inordinationem quam importat, rationem pœnæ habere possit?* 462
- Art. VI. Vtrum peccatum mortale per se & ex malitia sua intrinseca reatum pœnæ æternæ inducat?* 464
- Art. VII. An peccatum veniale in dam-*
- nato, per accidens, & ratione conjunctionis cum mortali, pœnâ æternâ puniatur? 466
- Art. VIII. Qualis & quanta pœna peccato mortali debeatur?* 468
- Disp. IX. De peccato mortali & veniali,* 471
- Art. I. An veniale peccatum natura sua distinguatur a mortali, & quæ sint veræ ac præcipuæ unius ab altero differentia?* *ibid.*
- §. I. Præmittuntur quæ ferè apud omnes sunt certa, & referuntur sententiæ, *ibid.*
- §. II. Statuitur prima conclusio, & ostenditur, peccatum veniale natura sua à mortali distingui, 472
- §. III. Solvuntur objectiones, 473
- §. IV. Secunda difficultas resolvitur, & præcipua inter peccatum mortale & veniale discrimina exponuntur, 474
- §. V. Corollaria præcedentis doctrinæ, 475.
- Art. II. An ille qui mortaliter peccat, ultimum finem in creatura constituat?* 477.
- §. I. Conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 478
- §. III. Solvuntur quædam instantiæ, 479
- Art. III. Vtrum peccatum veniale in homine iusto habitualiter referatur in Deum?* *ibid.*
- Art. IV. Quem finem ultimum adiuventendat ille qui venialiter peccat?* 481
- Art. V. Vtrum homo in statu iustitiæ originalis existens, impotens esset peccandi venialiter; idque ab intrinseco, & ex vi doni integritatis? & an idem etiam dicendum sit de Angelo?* 481
- §. I. Quibusdam præmissis, referuntur sententiæ, *ibid.*
- §. II. Vera sententia triplici conclusione explicatur, 486
- §. III. Præcipuæ objectiones solvuntur, 486
- Art. VI. Solvuntur argumenta contra duas ultimas conclusiones,* 489
- Art. VII. Vtrum peccatum mortale in ratione offensæ sit gravitatis simpliciter infinite?* *ibid.*
- §. I. Quibusdam præmissis, referuntur sententiæ, *ibid.*
- §. II. Conclusio affirmativa statuitur, & ratione fundamentalis probatur, 490
- §. III. Duabus aliis rationibus delumptis ex D. Thoma conclusio nostra statuitur, 491
- §. IV. Ultima ratio nostræ conclusionis exponitur, 492
- §. V. Solvuntur objectiones, 493
- Art. V. Vtrum quilibet homo in primo*

ET ARTICULORUM.

stanti usûs rationis teneatur sub
 mortali ad Deum se convertere, sub
 indeq; peccatum veniale cum solo o-
 riginali esse non possit? 495
 §. I. Quibusdam præmissis, prima diffi-
 cultas resolvitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 499
 §. III. Solvitur difficile argumentum, 500
 §. IV. Alia difficultas expeditur, 502
 §. V. De legibus, 506
 §. VI. De lege in communi, 508
 §. I. Utrum lex essentialiter pertineat
 ad intellectum, vel ad voluntatem?
ibid.
 §. I. Quibusdam præmissis referuntur
 sententiæ, *ibid.*
 §. II. Sententia D. Thomæ præfertur,
 509
 §. III. Solvuntur objectiones, *ibid.*
 §. IV. Corollarium notatu dignum, 510
 §. I. Utrum de ratione legis sit, quod
 ad commune bonum ordinetur, quod
 sit perpetua, & quod pro communitate
 referatur? 511
 §. I. Triplici conclusione hæc triplex dif-
 ficultas resolvitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 512
 §. III. Corollaria præcedentis doctrinæ,
 513
 §. III. Apud quos resideat potestas le-
 gislativa? 514
 §. IV. Utrum promulgatio sit necessa-
 ria, & essentialis legi? 515
 §. I. Duplici conclusione utraq; difficul-
 tas resolvitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 516
 §. III. Corollarium præcedentis doctrinæ,
 517
 §. V. Quænam sit legis divisio? 518
 §. VI. Officia, effectus, & actus legis,
 breviter exponuntur, 519
 §. II. De lege æterna, 520
 §. I. An, & quid sit lex æterna? *ibid.*
 §. I. Duplici conclusione veritas declara-
 tur, *ibid.*
 §. II. Corollaria notatu digna, *ibid.*
 §. II. Utrum lex æterna sit verè & prop-
 riè lex? 522
 §. III. De lege naturali, 524
 §. I. Quid sit lex naturalis, seu in quo
 formaliter consistat? *ibid.*
 §. I. Præmittitur quod apud omnes est
 certum, & referuntur sententiæ, *ibid.*
 §. II. Rejiciuntur tres primæ sententiæ,
 & quarta statuitur, 525
 §. III. Solvuntur objectiones, *ibid.*
 §. IV. Corollaria notatu digna, 527
 §. II. Utrum omnia præcepta Decalo-
 gi, omnesq; actus virtutum, sint de le-
 ge naturæ? 528
 §. I. Utraque difficultas duplici conclu-

sione resolvitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, *ibid.*
 §. III. Utrum lex naturæ pati possit
 mutationem, dispensationem, abro-
 gationem, vel derogationem, & inter-
 pretationem, vel episkiam? 530
 §. I. quibusdam præmissis, statuuntur
 quatuor conclusiones, quibus resol-
 vuntur difficultates propositæ, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 52
 §. III. Corollarium præcedentis doctri-
 næ, 534
 §. IV. De lege humana, *ibid.*
 §. I. An & quid sit lex humana, qui-
 busve conditionibus & qualitatibus
 gaudeat? *ibid.*
 §. II. qualem promulgationem requi-
 rat lex humana, ut obliget? 536
 §. III. An ut lex humana obliget, re-
 quiratur consensus sive acceptatio
 populi? 538
 §. I. Conclusio negativa statuitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 539
 §. V. De potestate legis humanæ, 542
 §. I. Utrum lex humana possit obligare
 ad actus internos? *ibid.*
 §. I. quibusdam præmissis, referuntur
 sententiæ, *ibid.*
 §. II. Vera sententia sequentibus con-
 clusionibus statuitur, 541
 §. III. Solvuntur objectiones, 542
 §. II. Utrum leges humanæ tam civi-
 les quàm Ecclesiasticæ obligare pos-
 sint in foro conscientiæ, ita quod eas
 transgrediens, reus sit culpæ apud
 Deum? 543
 §. I. Vera sententia duplici conclusione
 statuitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 544
 §. III. An lex humana obligare possit
 sub culpa mortali, & quid requiratur
 ad hoc ut sub mortali obliget? 546
 §. IV. An lex humana obliget ad sui
 observationem, cum dispêdio vitæ? 548
 §. I. Referuntur sententiæ, & vera eli-
 gitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 549
 §. V. Quinam legibus humanis tenean-
 tur? 550
 §. I. Prima difficultas duplici conclusio-
 ne resolvitur, *ibid.*
 §. II. Secunda & tertia difficultas bre-
 viter resolvuntur, 551
 §. III. Ultima difficultas expeditur, *ibid.*
 §. IV. Corollaria notatu digna, 552
 §. VI. De lege pœnali, *ibid.*
 §. I. An & quomodo dari possit lex
 pœnalis? *ibid.*
 §. II. An leges pœnales obligent in fo-
 ro conscientiæ ad pœnam subeundam
 ante iudicis sententiam? 554
 §. I. Qui-

INDEX DISPUT. ET ARTIC.

- §. I. Quibusdam præmissis referuntur sententiæ, & vera eligitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 555
Art. II. Utrum transgressor legis pœnalis teneatur in conscientia subire pœnam legis, post iudicis sententiam? 556
 §. I. Quibusdam præmissis, difficultas proposita triplici conclusione resolvitur, *ibid.*
 §. II. Corollaria præcedentis doctrinæ, 557
Disp. VII. De consuetudine, 558
Art. I. Quid sit consuetudo, & quam vim habeat? *ibid.*
Disp. VIII. De privilegiis, 560
Art. I. Quid & quotuplex sit privilegium? *ibid.*
Art. II. De cessatione privilegiorum, 561
Disp. IX. De legum interpretatione, 563
Art. I. De variis modis interpretandi leges humanas, & præcipuè de epikia, *ibid.*
Disp. X. De legum mutatione, 564
Art. I. Quid sit dispensatio, & an ea in legem humanam cadere possit? *ibid.*
Art. II. An, & à quo, & quibus modis, lex humana abrogari possit? 566
Disp. XI. De lege divina veteri, 568
Art. I. Utrum lex vetus, bona, utilis, ac perfecta fuerit? *ibid.*
 §. I. Prima pars quæsitæ resolvitur, *ibid.*
 §. II. Statuitur secunda conclusio, & legis veteris utilitas declaratur, 570
 §. III. Statuitur tertia conclusio, & in quo sensu lex Mosàica imperfecta fuerit, breviter declaratur, 571
Art. II. An lex vetus fuerit à Deo data, & ubi, ac quomodo tradita fuerit? 572
 §. I. Prima pars quæsitæ resolvitur, & ostenditur legem veterem fuisse à Deo datam, & omnia illius præcepta fuisse à Deo instituta, *ibid.*
 §. II. Alia difficultas expeditur, & ubi, ac quomodo lex Mosàica data fuerit, breviter declaratur, 573
Art. III. Quotuplicia fuerint præcepta in lege veteri? 574
Art. IV. An, & quando lex vetus abrogata sit? 575
 §. I. Prima pars quæsitæ resolvitur, *ibid.*
 §. II. Altera difficultas expeditur, & quando nam lex vetus abrogata fuerit, breviter declaratur, 576
Art. V. Utrum lex Mosàica statim atque cessavit obligare, fuerit mortificata? 578
Disp. XII. De lege divina nova, 579
Art. I. Utrum lex nova à Christo instituta sit, & quibus præceptis ea constet? 580
Art. II. Quomodo lex nova differat à veteri? *ibid.*

DE